

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2011. év január hó 21. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉST:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt **az I. r. vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 31.Fkf.7656/2009/5. számú ítéletét a II. rendű vádlott vonatkozásában **helybenhagyja.**

A vádlott köteles a harmadfokú eljárás során felmerült 4.500 (négyezer-ötszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság mint a fiatakorúak bírósága a 2009. április 23. napján kihirdetett 7.Fk.29.865/2008/43. számú ítéletével

Az I.r. vádlottat 2 rb. társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk.321.§.(1)(3) bekezdés c/ pont), bűnsegédként elkövetett lopás büntette (Btk.316.§.(1)(2) bekezdés c/ pont, (4) bekezdés b/1. pont), bűnsegédként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntette (Btk.313/C.§.(7) bekezdés a/ pont) és hatóság félrevezetésének vétsége (Btk.237.§.) miatt, és a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint a fiatakorúak bírósága 18.Fk.24.160/2008/24. számú ítéletének próbára bocsátó rendelkezését hatályon kívül helyezve és a próbára bocsátást megszüntetve további társtettesként elkövetett lopás büntettének kísérlete (Btk.316.§.(1)(2) bekezdés d/ pont, (4) bekezdés b/1. pont) miatt is - a vagyon elleni bűncselekmények vonatkozásában mint különös visszaesőt,

egyebekben mint visszaesőt - halmazati büntetésül 3 év fiatalkorúak börtönére és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Kimondta, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Megszüntette a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint a fiatalkorúak bírósága 8.Fk.24.936/2007/23. számú ítéletével kapcsolatban alkalmazott feltételes szabadságot.

A II.r. vádlottat 2 rb. társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk.321.§.(1)(3) bekezdés c/ pont), 2 rb. lopás büntette (Btk.316.§.(1)(2) bekezdés c/ pont (4) bekezdés b/1. pont), 7 rb. lopás büntette (Btk.316.§.(1)(2) c/ és d/ pont (4) bekezdés b/1. pont), lopás büntette (Btk.316.§.(1)(2) bekezdés c/ pont (5) bekezdés b/ pont), 3 rb. egy esetben folytatólagosan, egy esetben társtettesként elkövetett lopás vétsége (Btk.316.§.(1)(2) bekezdés c/ pont) és 5 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége (Btk.313/C.§.(7) bekezdés) miatt és a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint a fiatalkorúak bírósága 18.Fk.24.160/2008/24. számú ítéletének próbára bocsátó rendelkezését hatályon kívül helyezve és a próbára bocsátást megszüntetve további társtettesként elkövetett lopás büntetének kísérlete (Btk.316.§.(1)(2) bekezdés d/ pont, (4) bekezdés b/1. pont) miatt is - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap fiatalkorúak börtönére és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A III.r. vádlottat 2 rb. társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk.321.§.(1)(3) bekezdés c/ pont), rablás büntette (Btk.321.§.(1) bekezdés), lopás büntette (Btk.316.§.(1)(2) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés b/ pont), társtettesként elkövetett lopás vétsége (Btk.316.§.(1)(2) bekezdés c/ pont), bűnsegédként elkövetett lopás büntette (Btk.316.§.(1)(2) bekezdés c/ pont (4) bekezdés b/1. pont) és készpénz helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége (Btk.313/C.§.(7) bekezdés) miatt mondta ki bűnösnek 3 év javítóintézeti nevelését rendelte el. Az előzetes fogvatartásban eltöltött időt a javítóintézeti nevelésbe beszámította.

A IV.r. vádlottat bűnsegédként elkövetett rablás büntette (Btk.321.§.(1) bekezdés) miatt 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

Ellenben az I.r. vádlottat az ellene 2 rb - egy esetben kísérleti szakban maradt - társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk.321.§.(1)(3) bekezdés c/ pont) és 4 rb. közokirattal visszaélés vétsége (Btk.277.§.(1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

A II.r. vádlottat az ellene 2 rb - egy esetben kísérleti szakban maradt - társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk.321.§.(1)(3) bekezdés c/ pont) és 36 rb. közokirattal visszaélés vétsége (Btk.277.§.(1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

A III.r. vádlottat az ellene 2 rb - egy esetben kísérleti szakban maradt - társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk.321.§.(1)(3) bekezdés c/ pont) és 4 rb. közokirattal visszaélés vétsége (Btk.277.§.(1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

A IV.r. vádlottat az ellene 2 rb lopás büntette (Btk.316.§.(1)(2) bekezdés c/ pont (4) bekezdés b/1. pont) és 6 rb. közokirattal visszaélés vétsége (Btk.277.§.(1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett ítéletében az eljárás során lefoglalt bűnjelekről is.

A II.r. vádlottat - a polgári jogi igényeket elbírálva - kötelezte sértett 1. magánfél részére 30.000 Ft, sértett 2. magánfél részére 380.000 Ft kártérítés megfizetésére, és az ezzel kapcsolatos 2.500 Ft eljárási illeték lerovására.

Az I.r. vádlottat 78.312 Ft, a II.r. vádlottat 71.754 Ft, a III.r. vádlottat 59.544 Ft és a IV.r. vádlottat 78.900 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész 3 napon belül a vádlottak terhére, bűnösségüknek a vád tárgyává tett, közokirattal visszaélés vétségének minősített cselekményekben történő megállapítása, továbbá súlyosításért, míg az I.r. és a II.r. vádlottak, védőik és törvényes képviselőik enyhítésért fellebbeztek. A III.r. vádlott, védője és törvényes képviselője, valamint a IV.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A másodfokon eljáró ügyész részben módosított tartalommal tartotta fenn a fellebbezést.

A súlyosításra irányuló fellebbezés mellett az I.r. és a III.r. vádlottak esetében 4-4 rb., míg a II.r. vádlott esetében 36 rb. közokirattal visszaélés vétségében kérte a vádlottak bűnösségének megállapítását, továbbá a II.r. vádlott esetében az I/18. tényállási pont alatti cselekmény minősítését a 18.000 Ft-os elkövetési értékre tekintettel lopás vétségének (Btk.316.§(1)(2) bekezdés c/ és d/ pont) indítványozta megállapítani.

Az I.r. és a II.r. vádlottakat a rablási cselekményekben felmentő rendelkezést (I/3. tényállás) a fellebbező ügyész nem sérelmezte, ezért a rablással kapcsolatos részfelmentő rendelkezések elsőfokon jogerőre emelkedtek.

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 2009. október 29. napján kelt 31.Fkf.7656/2009/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a IV.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyta, míg az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottak tekintetében megváltoztatta.

Az I.r. és a III.r. vádlottakat 4-4 rb. bűnsegédként elkövetett okirattal visszaélés vétsége (Btk.277.§.(1) bekezdés), a II.r. vádlottat 38 rb. okirattal visszaélés vétsége (Btk.277.§. (1) bekezdés) miatt bűnösnek mondta ki.

Az I.r. vádlott további cselekményei közül a bűnsegédként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségét a Btk.313/C.§.(1) bekezdés b/ pontja és a (2) bekezdés II. fordulata szerint, továbbá kísérletként minősítette.

A II.r. vádlott összesen 9 rb. a Btk.316.§.(4) bekezdés b/1. pontja szerint értékelt lopás bűntettei közül 6 rb-t a Btk.316.§.(2) bekezdés II. fordulat c/ pontja szerint, 2 rb-t a Btk.316.§.(2) bekezdés II. fordulat c/ és d/ pontja szerint minősített, 1 rb. cselekményt pedig a Btk.316.§.(1)(2) bekezdés II. fordulat c/ és d/ pontja szerinti lopás vétségének minősített.

Az 5 rb. pénzügyi bűncselekmény közül 1 rb-t a Btk.313/C.§.(1) bekezdés b/ pontja és a (2) bekezdés II. fordulata szerinti készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének kísérleteként minősített.

Megállapította, hogy a III.r. vádlott mindkét lopás bűntetteként értékelt cselekménye a Btk.316.§.(2) bekezdés II. fordulat d/ pontja szerint minősül.

A pénzügyi bűncselekmény a Btk.313/C.§.(1) bekezdés b/ pontja és a (2) bekezdés II. fordulata szerinti kísérletként minősül.

Rögzítette, hogy a II.r. és a III.r. vádlottak előzetes letartóztatásának befejező időpontja 2009. április 23.

Sértett 3., sértett 4., sértett 5., sértett 6. magánfelek polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasítottak tekintette.

Mellőzte a II.r. vádlott illetékfizetésre kötelezésénél a megfizetés formájára utalást.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből az I.r. vádlottat 51.300 Ft, a II.r. vádlottat 69.150 Ft, a III.r. vádlottat 64.752 Ft megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a fennmaradó bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből az I.r. vádlottat 10.905 Ft, a II.r. vádlottat 9.000 Ft, a III.r. vádlottat 12.345 Ft, a IV.r. vádlottat 9.000 Ft megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az I.r. vádlott és védője a bűnösség megállapítása miatt, a II.r. vádlott védője felmentésért fellebbezett.

A III.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A másodfokú bíróság ítélete a III. r. vádlottra 2009. december 3. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.914/2009/1. számú átiratában a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta az I.r. és a II.r. vádlottak vonatkozásában.

Azt fejtette ki, hogy az eljáró bíróságok a perrendi szabályok betartásával jártak el.

A másodfokú eljárásban pontosított ítéleti tényállást a harmadfokú eljárásban is irányadónak tartotta, azt mindössze az I.r. vádlott tekintetében látta szükségesnek kiegészíteni azzal, hogy a vádlott nem 2008. február 14. napján szabadult feltételesan, hanem a 8.Fk.24.936/2007. számú ügyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2007. december 6. napján szabadlábra helyezte. Ezt követően a Fővárosi Bíróság Bv. csoportja a 2.Fk.72/2008/2. számú, 2008. február 14. napján kelt és e napon jogerőre emelkedett végzésével a vádlottat feltételes szabadságra bocsátotta.

Megítélése szerint az elsőfokú bíróság eleget tett az indokolási kötelezettségének is.

A vádlottak - az I/3. tényállási pontot kivéve, amelyben jogerős részfelmentő rendelkezések születtek - valamennyi terhükre rótt bűncselekményben elismerték a bűnösségüket, a beismerésük az egyéb bizonyítékokkal összhangban volt.

Az I/11. tényállási pont alatti cselekménynél is mindössze azt tagadták, hogy az I.r. vádlottnál az elkövetéskor kés lett volna. Ezt azonban a bíróság a tanúk vallomása alapján bemérlegelte és megállapította a késhasználatot.

A tényállásból az elsőfokú bíróság túlnyomórészt okszerű következtetést vont le a vádlottak bűnösségére, tévedett azonban a közbizalom elleni bűncselekmények értékelésekor.

A kerületi bíróság bár helyesen idézte a Legfelsőbb Bíróság 1/2009. számú Jogegységi határozatát, mégsem annak szellemében döntött a vádlottak által a sértettektől elvett értékekkel együtt eltulajdonított közokiratokról, amikor a vádlottakat a közokirattal visszaélés vétsége miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette. Az általa helyesen megállapított tényállásból ugyanis egyértelmű, hogy az okiratoknak nem pillanatnyi magához vételéről, hanem pl. elrejtéséről, ismeretlen társnak való átadásáról, tárolásáról, elégetéséről volt szó.

A kerületi bíróság egyébiránt a felmentő rendelkezését meg sem indokolta.

Ezzel szemben a másodfokon eljáró Fővárosi Bíróság - osztva a fellebbező ügyész álláspontját - megállapította, hogy a vádlottak elkövették a 4 rb., illetve - az okiratok számát helyesen összeadva - a 38 rb. okirattal visszaélés vétségét is.

Az egyéb bűncselekmények minősítését - a másodfokú eljárásban alkalmazott pontosításokkal - helytállónak tartotta.

A vádlottakkal szemben alkalmazott büntetések álláspontja szerint inkább méltányosak, mint eltúlzottan súlyosnak tekinthetők, és a belső arányosságnak is megfelelnek.

Bár az I.r. vádlottnak jóval kevesebb cselekménye volt mint a II.r. vádlottnak, azonban a vagyon elleni bűncselekményekben különös visszaesőnek, egyébként pedig visszaesőnek minősül. Másrészt pedig feltételes szabadság hatálya alatt követte el az elbírált bűncselekményeit. Így a kiszabott büntetések enyhítését nem látta indokoltnak.

Az I.r. vádlott és védője 2011. január 14. napján visszavonták a fellebbezésüket, így a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az I.r. vádlott tekintetében a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 31.Fkf.7656/2009/5. számú ítélete ezen a napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

A II.r. vádlott védője a harmadfokú nyilvános ülésen a felmentést célzó fellebbezést annyiban pontosította, hogy az a 38 rb. okirattal visszaélés vétségére vonatkozik.

Az 1/2009 Büntető Jogegységi Határozatra hivatkozással azt indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság kizárólag csak azokban az esetekben állapítsa meg a II.r. vádlott felelősségét, ahol egyértelműen megállapítható, hogy az okiratokat a vádlott magánál kívánta tartani. Ahol pedig ez nem állapítható meg, ott a vádlott felmentését indítványozta.

Másodlagos indítványként a büntetés enyhítését kérte. E körben az enyhítő körülményekre utalt, így a vádlott beismerő vallomására, megbánó magtartására, arra, hogy tanulmányokat folytat, és életvezetésében pozitív változás állt be.

Hivatkozott arra is, hogy a fiatalokkal szemben úgy kell a büntetést kiszabni, hogy az a helyes irányba fejlődésüket elősegítse.

Előadta továbbá, hogy a vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2011. január 18. napján jogerősen 9 hónap fogházbüntetésre ítélte. Indítványozta az összbüntetési eljárás lefolytatását.

A II.r. vádlott felszólalásában előadta, hogy elvégezte az általános iskola 8 osztályát, majd festő-mázoló-tapétázónak tanult, de ezen tanulmányait fél év után abbahagyta. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2011. január 18. napján lopás vétsége miatt 9 hónap fogházbüntetésre ítélte.

A büntetése enyhítését kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője felszólalásában az írásbeli indítványnak a II.r. vádlottra vonatkozó részét mindenben fenntartotta, és a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A II.r. vádlottnak és védőjének a fellebbezése nem alapos.

A bejelentett fellebbezések folytán a harmadfokú bíróság a Be.387.§.(1)(2) bekezdései alapján a másodfokú bíróság ítéletét az azt megelőző első és másodfokú eljárással együtt a II.r. vádlott vonatkozásában bírálta felül. A felülbírálat nem érintette azokat a vádlottakat, akikkel szemben az eljárás részben másodfokon, részben pedig a fellebbezések visszavonása miatt harmadfokon

jogerőre emelkedett, és azokat a felmentő rendelkezéseket sem, amelyeket fellebbezés nem támadott, és amelyekre így a részjogerő beállt.

A fenti felülbírálat során a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az ügyben eljáró első-és másodfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával járt el.

Nem sértett eljárási szabályt a másodfokú bíróság akkor sem, amikor a másodfokú nyilvános ülést a törvényes képviselő távollétében tartotta meg. A törvényes képviselő értesítése a másodfokú nyilvános ülésre szabályszerű volt, jelenléte nem volt kötelező, részére a másodfokú ítéletet kézbesítették, így eljárási jogai nem csorbultak.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat, bár kétségtelenül szűk körben, de feltárta, azokat egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte.

Törvényesen járt el a másodfokú bíróság is, amikor az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben a II.r. vádlott személyi körülményei, részben pedig a történeti tényállás körében, az iratok tartalma alapján, túlnyomórészt az elkövetési időkre, elkövetési módokra vonatkozó adatokkal kiegészítette.

Az így megállapított tényállás jórészt megalapozott, de a harmadfokú bíróság a Be.388.§.(2) bekezdése alapján további kiegészítéseket, pontosításokat tartott szükségesnek az alábbiak szerint:

- Az elsőfokú bíróság ítélete 7. oldal, 2. bekezdését a II.r. vádlott előéletére nézve azzal pontosítja, illetve egészíti ki, hogy a vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2009. február 18. napján jogerőre emelkedett 18.Fk.24.160/2008/24. számú ítéletével társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 1 év 4 hónapra próbára bocsátotta, és megállapította, hogy pártfogó felügyelet alatt áll.

A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. január 18. napján jogerőre emelkedett 16.B.IX.29.044/2010/24. számú ítéletével bűnsegédként elkövetett lopás vétsége miatt 9 hónap fogházra és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

- Az elsőfokú ítélet 8. oldal 7. bekezdését (6. tényállás) azzal pontosítja, hogy a II.r. vádlott a tanú 1. nevén lévő fsz.1. szám alatti lakásban rejtette el az okiratokat, amelyek a szekrény alól kerültek elő (nyom. ir. 1523. oldal, házkutatási jegyzőkönyv).

- A 9. oldal 1. bekezdését (8. tényállás) azzal javítja ki, hogy az elkövetés helye az cím 1. volt (nyom. ir.277. oldalán lévő rendőri jelentés, és tanú 2. tanúvallomása a nyom. ir. 627. oldalán).

- Ugyanezen oldal 6. bekezdését (10. tényállás) azzal pontosítja, hogy az utalvány értéke 8.400 Ft volt (nyom. ir. 157. oldal, sértett 7. feljelentése és a 38. sorsz. tárgyalási jegyzőkönyvben szereplő vallomása).

- Ugyanitt a 8. bekezdésben (11. tényállás) írtakat azzal helyesbíti, hogy az elkövetésre a cím 2. alatti parkolóban került sor (nyom. ir. 211. oldal, helyszíni szemle jegyzőkönyve).
- A 10. oldal 1. és 2. bekezdését azzal javítja, ki, hogy az 1. bekezdésben írt megjegyzést az I.r. vádlott tette, és ő lökdöste sértett 8. sértettet, majd ezen sértett lökött vissza. Az I. r. vádlott sértett 8. száját és állkapcsát ütötte meg.
- A 11. oldal 8. bekezdését (15. tényállás) azzal pontosítja, hogy a sértett 5-nek okozott kár összege helyesen kb. 62.000 Ft, melyből a válltáskának és a pénztárcának a 2008. április 3. tartott házkutatás alkalmával történt lefoglalásával és kiadásával a kár egy része megtérült (nyom. ir. 1461. sorsz. alatti házkutatási jegyzőkönyv, 619. oldal átvételi elismervény, 175. oldal határozat tárgykörezés visszavonásáról).
- A 12. oldal 3. és 4. bekezdését (16. tényállás) azzal pontosítja, hogy sértett 9-nek nem az adókártyája, hanem a lakcímkártyája került elvételre (nyom. ir. 257. oldal, feljelentés, és 721. oldal átadási jkv.), valamint hogy a sértettnek okozott kár összege helyesen 40.000 Ft.
- Ugyanezen oldal 6. bekezdését (17. tényállás) azzal pontosítja, hogy az elkövetésre 17 óra 30 perckor került sor (nyom. ir. 233. oldalán lévő feljelentés, és sértett 2. tanú 699. oldalon lévő vallomása).
- A 13. oldal 2. bekezdését azzal egészíti ki, hogy sértett 10. fülbevalóját a II.r. vádlott 5.000 Ft-ért zálogba adta (II.r. vádlott gyanúsítottként tett vallomása a nyom. ir. 1765. oldalán), és azt a zálogfiókból foglalta le a nyomozó hatóság 2008. április 3. napján (nyom. ir. 1445. oldal, házkutatási és lefoglalási jegyzőkönyv a Zrt. 1-nél), amit a sértett 2008. július 7. napján vett át (nyom. ir. 1457. oldal átvételi elismervény).

Az így kiegészített, pontosított tényállás már mentes a Be.351.§. (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így az a Be.388.§.(1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a szükséges körben eleget tett az indokolási kötelezettségének is, melynek keretében számot adott arról, hogy a II.r. vádlott beismerő vallomását mely bizonyítékok és milyen körben támasztották alá.

Törvényesen járt el, amikor a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével, a sértettek nyilatkozatát elfogadva, a I/11. tényállási pontnál a kés használatát is megállapította.

Megjegyzendő, hogy a perorvoslatok a megállapított tényállást nem is támadták.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból jórészt okszerűen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére, de a közokiratok vonatkozásában az 1/2009. BJE. határozatban foglaltakkal ellentétben téves következtetést vont le a bűnösség

kapcsán, amikor felmentő rendelkezést hozott. Ugyancsak részben tévesen és nem is következetesen minősítette a vagyon elleni cselekményeket.

A másodfokú bíróság a vagyon elleni cselekmények jogi értékelése kapcsán helyesen fejtette ki, hogy dolog elleni erőszak akkor állapítható meg, ha a cselekmény állagsérelemmel jár, vagy az elkövető a dologra rendeltetésellenes fizikai ráhatást gyakorol. Így törvényesen minősítette a tényállás I/9, 12. és 18. pontjaiban szereplő cselekményeket dolog elleni erőszakkal elkövetettnek, míg törvényesen mellőzte a dolog elleni erőszakra utalást a tényállás I/6., 8., 15., 16. és 17. pontjaiban írt cselekmények vonatkozásában.

Ugyancsak helyes álláspontot foglalt el a másodfokú bíróság a pénzügyi bűncselekmények minősítése kapcsán is, amikor azt nem a jogtalan megszerzésre korlátozta, hanem a jogosulatlan felhasználás szerint minősítette, és egyben kísérletet állapított meg.

A másodfokú bíróság az 1/2009. BJE. határozatban foglaltak törvényes értelmezésével állapította meg a II.r. vádlott büntetőjogi felelősségét a közbizalom elleni bűncselekményekben.

Helyesen mutatott rá a másodfokú bíróság, hogy a Btk.277.§.(1) bekezdésében meghatározott okirattal visszaélés bűncselekményének elkövetési magatartásaként meghatározott megszerzés megvalósulásához hosszabb ideig tartó, visszaélésszerű, a közokiratok iránti bizalom megingatására alkalmas birtoklás szükséges.

Márpedig az irányadó tényállás szerint a vádlottak az általuk megszerzett közokiratokat egy esetben elégették, a többit elrejtették, ami kimeríti a megszerzést mint elkövetési magatartást.

A Btk.277.§.(1) bekezdésében meghatározott tényállás elkövetési magatartásainak ugyanazon okiratot érintő halmozódása (a megszerzett közokirat utóbbi megsemmisítése, megrongálása) bűncselekményi egységet képez. A „megsemmisítés”, „megrongálás” fordulat önálló felrovására csak akkor kerülhet sor, ha a közokirat megszerzése nem jogtalanul történt. Ekként pedig a I/12. tényállás esetében is a „megszerzés” elkövetési magatartása valósult meg az eshetőleges szándékkal elvett közokiratok esetében.

A büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülmények felsorolása - a másodfokú bíróság ítéletében foglalt korrekcióval - lényegében teljes körű és pontos. Az csak annyiban szorul kiegészítésre, hogy nem minősül enyhítő körülménynek az a tény, hogy a II.r. vádlott előzetes letartóztatásban volt kénytelen védekezni.

Az elsőfokú bíróság az általa feltárt bűnösségi körülményeket súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte.

A II.r. vádlottal szemben kiszabott tartamú szabadságvesztés és a mellette alkalmazott közügyektől eltiltás szükséges ahhoz, hogy a vádlottal szemben a

büntetési célt, az egyéni és általános megelőzés követelményét, valamint a fiatalkorúakkal a Btk.108.§. (1) bekezdésében meghatározott célt elérje, és érvényre juttassa. Ez a büntetés megfelel a belső arányosság követelményének és áll arányban az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával, társadalomra veszélyességével, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, bűnösségének fokával és a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményekkel. Jelentős enyhítésére a harmadfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget.

A járulékos kérdésekben hozott első-és másodfokú döntéseket a harmadfokú bíróság mindenben törvényesnek találta, azok megfelelnek a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek.

Tekintettel a fentiekre a harmadfokú bíróság a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 31.Fkf.7656/2009/5. számú ítéletét a Be.397.§. alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be.385.§. alapján alkalmazott Be.381.§.(1) bekezdése, és a Be.338.§.(1) bekezdése alapján a II.r. vádlottat kötelezte.

Budapest, a 2011. év január hó 21. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

dr. Magócsi István sk.
előadó bíró

. Halász Irén sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 31.Fkf.7656/2009/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Fkhar.1/2010/12. számú végzése folytán a II.r. vádlott tekintetében 2011. január 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, a 2011. év január hó 21. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő